Ankenævnet for Forsikring

Den 18. marts 2015 blev i sag nr. 86147:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har en erhvervsudygtighedsforsikring i SEB Pension. Han klager over, at selskabet har afvist at yde dækning ved tab af erhvervsevne som tandlæge efter den 1/11 2013.

Selskabet har anført, at der er ydet dækning ved tab af erhvervsevne siden 1998, og at klageren ikke længere opfylder betingelserne for dækning, idet han tjener mere end 50 % af, hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene.

Forsikringen giver ret til halv udbetaling af ydelse og præmiefritagelse, hvis forsikringstagerens erhvervsevne som tandlæge nedsættes med mellem halvdelen og 2/3 på grund af sygdom eller ulykkestilfælde. Nedsættes erhvervsevnen med 2/3 eller mere, er der ret til fuld udbetaling og præmiefritagelse. Det er afgørende for dækning, at forsikringstageren ved sin beskæftigelse som tandlæge ikke er i stand til at indtjene mindst 50 % af sin normale indtægt. Såfremt forsikringstagerens normale indtægt ikke kan anvendes som erstatningsgrundlag, da fastsættes graden af erhvervsudygtighed på baggrund af, hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved at arbejde som tandlæge.

Klageren, der er født i 1957 og er uddannet tandlæge, har siden 1998 modtaget dækning ved tab af erhvervsevne grundet en gigtsygdom. Klageren har fortsat med at arbejde som tandlæge i sin egen virksomhed med ca. 2-5 timer dagligt i 4 dage om ugen.

I august 2013 kontaktede selskabet klageren med henblik på en fornyet vurdering af hans erhvervsevne, og selskabet bad om fremsendelse af bl.a. årsrapporter fra klagerens virksomhed.

I brev af 4/10 2013 til klageren meddelte selskabet bl.a.:

> "Vi har vurderet, at din indtjeningsevne som tandlæge ikke længere er nedsat med mindst halvdelen. Vi stopper derfor din ydelse og din præmiefritagelse fra den 1. november 2013.
>
> Vi har truffet vores afgørelse på baggrund af dine regnskabsoplysninger.
>
> **Din indtjeningsevne**
> Når vi vurderer om du opfylder betingelserne, vurderer vi, om din erhvervsevne som tandlæge af helbredsmæssige årsager er nedsat med mindst halvdelen. Vi har indtil videre vurderet, at din erhvervsevne har været nedsat med mindst to tredjedele, og derfor udbetalt fuld erstatning. Du har oplyst i din erklæring fra den 16. august 2013, at du arbejder mellem 2-5 timer om dagen, og efterfølgende oplyst i telefonen, at du arbejder omkring halv tid.
>
> Det er yderligere en betingelse, at din indtjeningsevne som tandlæge er nedsat med mindst halvdelen, set i forhold til, hvad der er normalt for en tandlæge i det område, du bor.
>
> **Begrundelse for vores afgørelse**
> Det er efter vores vurdering dokumenteret, at du ud fra dine regnskaber samt fakturerede timer kan opretholde en indtjening der betyder, at din indtjeningsevne ikke længere er nedsat med mindst halvdelen. Vi stopper derfor din ydelse og præmiefritagelse fra den 1. november 2013."

Klageren var uenig i selskabets afgørelse, og i brev af 18/10 2013 gjorde han bl.a. gældende:

> "Den samlede omsætning og indtjening i mit tandlægeselskab er ikke relevant, da den del af omsætningen og indtjeningen, som kommer fra mine ansatte tandplejere og tandlægeassistenter, ikke har betydning for udbetalingen af min erhvervsudygtighedsforsikring.
>
> Min egen personlige omsætning er mere relevant, da det er mit arbejde ved tandlægestolen, der er omfattet af erhvervsudygtighedsforsikringen.
>
> Mine omsætningstal siden min start i [tandlægeklinikken] i 2007 er:
>
> | | |
> |---|---|
> | 2007: | 1.632.512,- kr. |
> | 2008: | 1.504.174.- kr. |
> | 2009: | 1.669.977,- kr. |

2010: 1.863.909,- kr.
2011: 1.897.682,- kr.
2012: 1.823.774,- kr.
2013: ca. 1.900.000,- kr.

Der er selvfølgelig en mindre stigning fra år til år over de syv år og der er da også variationer fra år til år, som kan skyldes tidspunktet for afslutning af større behandlinger og udskrivelse af fakturaer i den forbindelse.
Der er således ikke sket nogen større ændringer i min personlige omsætning siden 1/1-2007:

I brev af 17/12 2013 til klageren anførte selskabet bl.a.:

"Vi har i oktober og september 2013 modtaget dine årsopgørelser og din virksomheds regnskaber til og med 2012 og dine personlige omsætningstal frem til medio 2013.

Det fremgår af din årsopgørelse for 2012, at du har modtaget ca. kr. 170.000 i løn og arbejdsgiver- betalt pension på kr. 100.000. Derudover har du haft et overskud i din virksomhed på kr. 667.497, der er blevet overført til virksomhedens egenkapital. Du har oplyst, at du regner med at omsætte for ca. kr. 1.900.000 i 2013, hvilket er en mindre stigning i forhold til året før. Det fremgår også af din virksomheds regnskaber, at egenkapitalen siden 2009 har været stigende med ca. kr. 400.000 om året.

Det er vores vurdering, at du i henhold til ovenstående tjener mere end halvdelen af, hvad der er normalt for en ansat tandlæge fra samme egn med samme alder og erfaring. Klagerådet er derfor enig i den af selskabet tidligere trufne afgørelse om, at vi stopper din ydelse og præmiefritagelse fra den 1. november 2013."

I brev af 10/1 2014 til selskabet bemærkede klageren bl.a.:

"Det er ikke min funktion som virksomhedsejer jeg har forsikret. Det er min funktion som producerende tandlæge ved tandlægestolen, som er dækket af min forsikring. Derfor har tandlægeselskabets overskud ingen relevans for udbetalingen af min erstatning. Det har kun min egen omsætning."

Da selskabet og klageren i deres efterfølgende korrespondance, som er blevet forelagt nævnet, ikke nåede til enighed, indbragte klageren sagen for nævnet ved klageskema af 27/4 2014, og i tillæg hertil fremgår det bl.a.:

"1. Sagsfremstilling …
Jeg har siden 1996 haft kronisk leddegigt og det har selvfølgelig haft stor indflydelse på mit arbejdsliv. Jeg har siden 1998 fået udbetalt erstatning fra min erhvervsudygtighedsforsikring. Jeg har fået erstatningen udbetalt 100 %, da min invaliditetsgrad er vurderet til at være over 2/3. Jeg arbejder stadig som privatpraktiserende tandlæge, blot på nedsat tid og i nedsat tempo.
I årenes løb har der, ind imellem, været lidt diskussion med forsikringsselskabet om, hvor stor min personlige omsætning måtte være og om en eventuel indtægt på ansatte tandlæger og tandplejere skulle regnes med.
Vi har fået fastslået, at forsikringen udelukkende omfatter mit virke som producerende tandlæge. Altså min personlige omsætning.

Min personlige omsætning har fra 2007 ligget på godt 1,6 mil. til i 2013 at ligge på godt 1,9 mil.
SEB Pension har hele tiden haft adgang til mine regnskaber og omsætningstal. Senest i 2008 fik de regnskaber og omsætningstal. I nogle år derefter, har SEB Pension ikke bedt om regnskabsoplysninger, før her i august 2013.
Jeg fremsender igen de ønskede tal og regnskaber og efter at have gennemgået dem, melder SEB Pension tilbage, at jeg ifølge deres opfattelse ikke længere er berettiget til udbetaling af erstatning.
Jeg protesterede til SEB Pension over deres afgørelse og vi har skrevet en del frem og tilbage og nu er sagen så endt hos jer.

2.
Det jeg ønsker af selskabet er, at jeg får fastlagt, hvad jeg må have i personlig omsætning, når jeg samtidig får min erstatning udbetalt 100 %. Dette beløb bør selvfølgelig være i samme størrelsesorden, som det jeg omsætter i dag, altså ca. 2 mil."

Selskabet har i svar af 27/5 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Aftalegrundlaget er den af klageren fremlagte 10-siders police udskrevet 11. maj 1991. De efterfølgende udskrevne tillæg af 4. december 2002 og 11. januar 2003 er – ligesom dækningsoversigten af 20. februar 2011 – blot talmæssige opdateringer og uden betydning for afgørelsen af tvisten.
…
Som det fremgår af forsikringsbetingelserne, udbetales der fulde ydelser og ydes fuld præmiefritagelse ved tab af 66 2/3 % af erhvervsevnen som tandlæge, mens der ved et tab mellem 50 og 66 2/3 % ydes den til procentsatsen svarende del af ydelsen samt halv præmiefritagelse.

Der er to grundbetingelser, der skal opfyldes som betingelse for forsikringsdækning.

For det første skal klageren ud fra en lægelig, helbredsmæssig bedømmelse være mindst 50 % erhvervsudygtig som tandlæge. Selskabet har siden 1998 anerkendt, og anerkender fortsat, at klageren grundet sin gigtlidelse opfylder betingelsen.

For det andet må klageren ikke ved tandlægearbejde indtjene mere end 50 % af, hvad raske personer med en tandlægeuddannelse normalt tjener. Udgangspunktet ifølge forsikringsbetingelsernes § 3 A 2. afsnit er ganske vist en sammenligning med klagerens 'normale indtægt', men i og med at klageren har modtaget fulde erhvervsevnetabsydelser siden 1998, giver det kun mening at anvende § 3 A 3. afsnit, hvorefter *'Såfremt forsikredes normale indtægt ikke kan anvendes som erstatningsgrundlag, fastsættes graden af erhvervsudygtighed på grundlag af hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved at arbejde som Tandlæge.'*

For så vidt angår **'tælleren'** i erhvervsevnetabsbrøken er der uenighed mellem parterne om, hvilke indtægter, der skal indregnes i det, som klageren faktuelt tjener. Klageren giver i sin sagsfremstilling udtryk for, at alene hans virke ved stolen som producerende tandlæge (indkomst ved personlig omsætning) skal medregnes.

Dette er imidlertid indlysende forkert – allerede fordi det af forsikringsbetingelsernes § 3 A 4. afsnit fremgår, at '*Ved bedømmelsen af forsikredes erhvervsevne er ethvert arbejde inden for det anførte erhverv, som kræver forsikredes uddannelse, sidestillet med forsikredes nuværende arbejde.'*

Ved opgørelsen af tælleren skal derfor ikke alene medregnes klagerens af omsætningsafledte indtjening, men også den gevinst han oppebærer ved at drive en tandlægeklinik med flere ansatte.

Som det fremgår af den af klageren fremlagte korrespondance, har klageren ikke alene en anselig omsætning ved stolen, men også et betydeligt udkomme af sin tandlægevirksomhed. Det fremgår således af klagerens selskabsregnskab for 2012, der vedlægges som Bilag A, at klageren opnåede en fortjeneste (før regulering for finansielle poster og selskabsskat 25 %) på kr. 848.266. Dette tal er et mere retvisende billede af indtjeningen end de kr. 667.497, som selskabet omtaler i sit brev af 17. december 2013. Den omstændighed at klageren af (forståelige) skattemæssige årsager vælger alene at udbetale en formel løn fra sit selskab, der sammen med SEB Pensions ydelse nogenlunde flugter med topskattegrænsen, er uden relevans for indtjeningsopgørelsen.

Fortjenesten har tilsvarende udgjort kr. 582.973 for 2009 og kr. 724.991 for 2010. Resultatet for 2011, kr. 63.327 er ikke umiddelbart sammenligneligt, idet der jf. Bilag A ganske vist har været en betydeligt større bruttofortjeneste, men resultatet er bl.a. nedbragt med kr. 453.300 som en engangsudgift til ikke nærmere specificerede 'Andre driftsomkostninger', som ikke optræder i de andre regnskabsår.

Da klagerens egen bruttoomsætning for 2013 af klagerens selv oplyses til at være ca. kr. 1.900.000, er det min antagelse, at klagerens resultat for 2013 bliver nogenlunde tilsvarende 2012-resultatet, hvor klagerens egen bruttoomsætning var kr. 1.823.774.

Klagerens faktiske indtjening, opgjort ovenfor til kr. 848.266, skal sættes i forhold til **'nævneren',** som er normalindtjeningen for raske personer, jf. beskrivelsen i øverste afsnit på denne side.

Det er indlysende, at normalindtjeningen for en tandlægeuddannet – navnlig når andet end 'selvstændigt praktiserende tandlæger', herunder ansatte tandlæger, skoletandlæger og undervisere m.m. inddrages – ikke udgør ca. 1,7 mio. kr.

Selskabet har for over 10 år siden tilkendegivet, hvad der må anses for en fuldtidsomsætning – og dermed 100 % normalindsats for en rask tandlæge, der arbejder ved stolen. Brevet af 27. oktober 2003 var lagt som bilag til det af klageren fremlagte brev af 12. februar 2014, men da klageren har fravalgt at fremlægge det, vedlægges brevet som Bilag B.

Bilag B er ikke udtryk for, at nævneren skal opgøres anderledes end som hævdet side 2 øverst, men er et svar på klagerens meget konkrete forespørgsel om, hvordan selskabet ville vurdere erhvervsevnetabets omfang, hvis klageren opnåede en given omsætning. Med en pristalsregulering på 2 % årligt siden 2003, svarer den i Bilag B omtalte fulde omsætning på kr. 1.620.000 til kr. 1.975.000 i 2013, og en teoretisk sammenligning med klagerens faktuelle 2013-omsætning på kr. 1.900.000, giver dermed et økonomisk erhvervsevnetab på 3,8 %.

Som det fremgår af selskabets brev af 17. december 2013, var det først i september og oktober 2013, at SEB Pension modtog regnskabsoplysninger, der klargjorde sammenhængen mellem klagerens egenomsætning og de i hans selskab opnåede resultater. SEB Pension har på intet tidspunkt godkendt, at klageren kunne have en egenomsætning på kr. 1.632.512 og samtidigt modtage forsikringsydelser, og det af klageren fremlagte brev af 26. november 2007 siger da heller intet herom. Selskabets sagsbehandler har den gang uden videre antaget, at klageren med sin helbredstilstand og den oplyste arbejdsindsats på ganske få daglige

timer ikke kunne stå for en relevant del af den den gang oplyste samlede omsætning på ca. 2,4 mio. kr.

De manglende oplysninger kunne SEB Pension formentlig have indhentet tilbage i november 2007, men man gjorde det ikke, og faktuelt har selskabet dermed ikke haft oplysningerne. Dette afskærer muligvis selskabet fra at kræve de ydelser, som klageren uberettiget har modtaget i perioden 2007-2013 tilbagebetalt (der er p.t. ikke rejst krav herom), men på den anden side er selskabet ikke fremadrettet afskåret fra at gøre gældende, at klageren tjener alt for meget ved egen arbejdsindsats."

Klageren er i brev af 21/6 2014 til nævnet kommet med supplerende bemærkninger, og det fremgår bl.a.:

"Jeg kan godt forstå, at det er svært at afgøre, hvad min 'normalindtægt' ville være, da jeg har fået erstatning siden 1998, men et meget godt bud på det er den tandlæge, som overtog min daværende klinik, efter at jeg blev syg. Det er den tidligere omtalte Tandlæge …, som i dag har en egenomsætning på ca. 6 mill. og en samlet omsætning på klinikken, som er meget stor. Hvis man sammenligner med ham, passer mit vist meget godt. Det giver slet ikke mening, at sammenligne privat praksis med skoletandlæger og undervisere.

Tidligere har der også været talt om en indtægt på ansatte tandlæger og tandplejere og da er vi blevet enige om, at det ikke er en del af beregningsgrundlaget.

Jeg vil da også lige anføre, at jeg også havde ansatte tandlæger og tandplejere og dermed indtægt på disse, før jeg blev syg. Den del er blevet større hen ad vejen, men det er vel en naturlig udvikling.

Jeg har også et par kommentarer til afsnittet omkring [tandlægeklinikkens] indtjening. Resultatet i 2011 var meget lavt det år, på grund af en fejlslagen investering.

Resultatet i 2012 var højt det år, da jeg det år solgte dele af klinikken (goodwill mm.) fra til to ansatte tandlæger.

På grund af frasalget af en del af min klinik, havde jeg en lavere omsætning og overskud i 2013. (Ca. 484.000 kr.).
Det er stadig et spørgsmål, om det overhovedet er relevant.

Med hensyn til regnskabsoplysningerne, har jeg ikke holdt noget hemmeligt i tidens løb. Alle oplysninger har været tilgængelige for SEB Pension hele tiden."

I brev modtaget i nævnet den 4/12 2014 har selskabet supplerende oplyst:

”Det fremgår ikke af selskabets oprindelige tilkendelsesbrev fra 1998, om klagerens daværende faktiske indtjening er sat i forhold til hans ’normale indtægt’ eller i forhold til, ’hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved at arbejde som tandlæge’.
Som nævnt i mit brev til nævnet af 27. maj 2014 spiller klagerens tidligere ’normale indtægt’ - navnlig kort efter skadens opståen — en betydelig rolle ved vurderingen af, ’hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved at arbejde som tandlæge’, men selskabet har til stadighed fastholdt, at det økonomiske tildelingskriterie er ’hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved at arbejde som tandlæge’.

Da klageren trods sin sygdom har kunne arbejde på deltid, er der selvfølgelig en del korrespondance om klagerens indtægtsforhold i sagen. I 2002 var der uenighed om opgørelsen af erhvervsevnetabet, og selskabet har i et brev af 21. august 2002, Bilag C, i nøje adskilte afsnit præciseret selskabets forståelse af såvel den helbredsmæssige som den økonomiske betingelse. Om den økonomiske betingelse fremgår det:

Hvad angår spørgsmålet om, hvor meget De må have i lønindtægt som ansat tandlæge, skal vi henvise til forsikringsbetingelsernes § 3 stk. 2 og 3, hvoraf det fremgår, at:

> *'Retten til erstatning indtræder således, hvis forsikrede ved beskæftigelse som Tandlæge ikke er i stand til at indtjene mindst 50 % af sin normale indtægt.*
>
> *Såfremt forsikredes normale indtægt ikke kan anvendes som erstattninggrundlag, fastsættes graden af erhvervsudygtighed på grundlag af hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved arbejde som Tandlæge.'*

'Som det fremgår, er det ikke nødvendigvis det man tjener der lægges til grund ved vurdering af erhvervsevnetab, men hvad man ville være i stand til at tjene. '

Da den 'normale indtægt' fra før skadens opståen er en kendt størrelse, er det utvivlsomt en henvisning til 'hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved arbejde som Tandlæge', som understregningen har haft til hensigt at fremhæve.

Jeg mener derfor at have dokumenteret, at selskabet ikke har skiftet tilkendelseskriterie undervejs. Skulle ankenævnet imidlertid være af en anden opfattelse, vil klagerens 'normale indtægt' fra udgangspunktet i 1998 være ca. 300.000 kr. årligt, jf. klagerens brev af 22. juni 1999, Bilag D. Hvis man fremskriver de 300.000 til 2014 med en anslået reguleringssats på 3 % årligt, vil den 'normale indtægt' udgøre 467.390 kr. årligt i 2014.

Dette kan oplagt ikke være i klagerens interesse, da 'hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved at arbejde som tandlæge' formentlig udgør et større beløb end 467.390 kr. - om end ikke i nærheden af de 848.266 kr., som klageren faktisk tjener (2012), jf. mit brev til nævnet af 27. maj 2014."

I selskabets brev af 19/12 2014 til nævnet fremgår det bl.a.:

"Som ønsket vedlægges selskabets oprindelige tilkendelsesbrev af 28. september 1998 som Bilag D.

Jeg vedlægger herudover mail fra klageren af 12. december som Bilag E. Jeg har i mit oprindelige brev til nævnet af 27. maj tilkendegivet, at selskabet for tiden ud fra en lægelig bedømmelse fortsat anser klagerens helbredsmæssige erhvervsevne for nedsat i dækningsberettigende grad. Når klageren nu (Bilag E) skriver....

Jeg skal jo bare have at vide, hvor meget jeg må arbejde som tandlæge, så retter jeg ind efter det.

.....brister forudsætningen for selskabets tilkendegivelse. Jeg gør derfor gældende, at klageren, uanset at de lægelige forhold ud fra en objektiv bedømmelse begrunder et erhvervsevnetab som tandlæge på mindst halvdelen, har generne angiveligt ikke et omfang, der i relevant omfang begrænser klagerens mulighed for at arbejde som tandlæge.

Herudover fastholdes det, at klageren ikke overholder den økonomiske betingelse for dækning."

Klageren har i brev af 2/1 2015 til nævnet bl.a. anført:

"Vedrørende kommentaren til Ankenævnet fra SEB Pensions Advokat den 19 dec. 2014, er jeg lidt uforstående.
Siden 1998 har der altid været opstillet økonomiske rammer for, hvor meget jeg personligt måtte omsætte, når jeg fik udbetalt erstatning fra min erhvervsudygtighedsforsikring. Disse rammer har jeg altid overholdt.
Vedrørende de medicinske forudsætninger for udbetalingen af forsikringen, er det vist ikke muligt for Advokat Peter Teisen at afgøre, hvor store gener jeg har af min leddegigt.

Dernæst er jeg nødt at korrigere SEB Pensions advokat, når han i et brev til Ankenævnet den 3 dec. 2014 skriver, at jeg tjener 848.266 kr. ved at arbejde som tandlæge. Jeg har tidligere, i et brev til Ankenævnet den 21 juni 2014, skrevet at det ekstraordinært gode resultat i 2012 skyldtes et frasalg af en del af klinikken. Året efter (2013) var resultatet ca. 484.000 kr. Det er hvad jeg tjener ved at drive tandlægevirksomhed, men hidtil har det jo kun været relevant, hvilken omsætning jeg personligt genererede. Ikke hvad tandlægevirksomheden samlet kunne generere."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**§ 3. Dækning ved invaliditet.**
A. Definition af invaliditet.

Forsikringen giver ret til erstatning og fritagelse for betaling af præmie, hvis den forsikredes erhvervsevne som Tandlæge nedsættes med mindst 50 % på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at nedsættelsen skyldes forsæt.

Retten til erstatning indtræder således, hvis forsikrede ved beskæftigelse som Tandlæge ikke er i stand til at indtjene mindst 50 % af sin normale indtægt.

Såfremt forsikredes normale indtægt ikke kan anvendes som erstatningsgrundlag, fastsættes graden af erhvervsudygtighed på grundlag af, hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved arbejde som Tandlæge.
...
Ved bedømmelsen af forsikredes erhvervsevne er ethvert arbejde inden for det anførte erhverv, som kræver forsikredes uddannelse, sidestillet med forsikredes nuværende arbejde.
Hvis erhvervsevnen nedsættes til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, er der ret til udbetaling af fuld erstatning og fuld fritagelse for betaling af præmie.

Hvis erhvervsevnen nedsættes til mellem 1/2 og 1/3, udbetales erstatning med den procentsats, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen af den samlede præmie for forsikringen.

Hvis erhvervsevnen ikke nedsættes med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af erstatning eller fritagelse for betaling af præmie.
…
§ 7. Betaling af løbende præmier
…

Ved nedsættelse af forsikredes erhvervsevne nedsættes eller bortfalder præmiebetalingen jf. forsikringsbetingelsernes § 3."

Nævnet udtaler

Det fremgår af sagen, at selskabet siden 1998 har anerkendt, at klageren – ud fra en lægelig helbredsmæssig bedømmelse – er mindst 50 % erhvervsudygtig som tandlæge på grund af sin gigtlidelse. Selskabet, der har ydet dækning for tab af erhvervsevne siden 1998, har nu anført, at klageren tjener mere end 50 % af, hvad raske personer med en tandlægeuddannelse normalt tjener, hvorfor han ikke længere er berettiget til udbetaling af ydelser eller præmiefritagelse.

Det fremgår af sagen, at klageren har egen tandlægevirksomhed, og at hans egenomsætning som tandlæge i 2012 var 1.823.774 kr., og at et tilsvarende beløb var forventet for 2013. Endvidere var klagerens virksomhedsudbytte i 2012 på 848.266 kr. før regulering af skat.

Klageren har anført, at det alene er hans personlige omsætning som producerende tandlæge og ikke overskuddet i hans virksomhed, der skal indgå i beregningen af erhvervsevnetabet. Han har oplyst, at hans personlige omsætning som producerende tandlæge fra 2007 lå på ca. 1.6 mill. kr. årligt, og at den i 2013 lå på ca. 1.9 mill. kr. Dette mener klageren skal holdes oppe imod en omsætning på ca. 6 mill. kr., som er den personlige indtjening for den tandlæge, der overtog klinikken, som klageren ejede på tidspunktet, hvor han blev syg.

Selskabet har gjort gældende, at grundlaget for erhvervsevnetabsberegningen er forholdet mellem på den ene side klagerens omsætningsafledte indtjening og gevinsten, han oppebærer ved at drive en tandlægeklinik med flere ansatte, og på den anden side hvad andre med tilsvarende uddannelse som tandlæge kan tjene.

10. 86147

Efter forsikringsbetingelsernes § 3 medgår ved bedømmelsen af klagers erhvervsevne ethvert arbejde inden for tandlægeerhvervet, som kræver en uddannelse som tandlæge.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har ladet klagerens samlede indtægt, herunder overskuddet i hans virksomhed, indgå i grundlaget for erhvervsevnetabsberegningen.

Nævnet finder videre ikke at kunne kritisere, at selskabet har baseret sin afgørelse på, at klagerens samlede indtægt overstiger halvdelen af, hvad andre tandlæger tjener ved arbejde som tandlæge. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Det forhold, at selskabet siden 2007 har ydet dækning, selvom selskabet eventuelt kunne have indhentet oplysninger om klagerens omsætning, kan ikke føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand